

beskyttelse i vores samfund, ved at vi behandler disse mennesker på en sådan måde, at risikoen for, at de begår ny kriminalitet, bliver så lille som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne først takke ministeren for svaret. Begrundelsen for, at to af de tre forslag hænger sammen, er, at de handler om at begrænse gentagen kriminalitet. Jeg håber, der er meget af, hvad vi foretager os inden for dette område, der handler om det, så tillad mig ikke helt at bøje mig for, at det er et tungtvejende argument for, at de to sager skal behandles sammen.

Så vil jeg sige om det med seksualforbrydelserne, at jeg er enig med ministeren, og jeg tænker på, at det var præcis den sag, der gjorde, at man sagde: Hvad er det, vi gør galt, siden et menneske kan fortrænge så omfattende, hvad han har gjort, at han ikke engang vil indse, at han skal have behandling? I modsætning til narromaner, der meget gerne vil, er det her så ufærdeligt også for ham selv – det tyder meget jo på – at han ikke engang vil se i øjnene, at han trænger til behandling.

Den mekanisme er noget, der hører med til, at det er ufærdelige ting, der sker med mennesker, som begår disse forbrydelser, for mange gange er de ofre selv. Det er han her også ifølge et bilag, vi har fået i Retsudvalget, og derfor må man sige, at udtrykket måske ikke skulle hedde skærpet indsats, men ærlig talt forbedret indsats. For meget tyder på, at der ikke er tale om, at vi skal fare hårdere frem, men klogere frem, så de mennesker faktisk kan få hjælp. Det kan altså blive en uendelig cirkel af ondskab med krænker og ofre, som bliver krænker osv. osv., hvis vi ikke tager ordentlig fat om det, og jeg synes, vi har god dokumentation for at gøre noget rigtigt ved det.

Som sagt: Hvis lovforslaget bliver bragt frem til afstemning, hvad jeg stadig væk vil gøre mit for at hindre i denne runde, vil jeg nok godt kunne stemme for den del af det. Og så vil jeg altså håbe, at vi kan dele det op, for ministerens begrundelse for samfundstjeneste i denne sammenhæng er vi jo alle sammen, tror jeg – de fleste af os i hvert fald – enige i et et godt formål, det er der ingen tvivl om.

Spørgsmålet er, om prisen er for høj i forhold til, at man skader samfundstjenestens nytte ved, at man netop ikke kommer i fængsel, og at de mennesker, der modtager folk, der er i sam-

fundstjeneste, modtager nogle, som ikke skal i fængsel.

Der er altså en række sider af denne sag, som jeg i hvert fald godt vil have meget bedre belyst, før vi lovgiver på dette punkt. Jeg håber, ministeren forstår, at der ikke er tale om, at vi ikke støtter formålet, men jeg føler mig simpelt hen ikke sikker nok på, at det er denne måde, vi skal gøre det på. Jeg vil som sagt godt bede om, at vi får bedre tid til at høre, hvordan diskussionen om det lyder sommeren over.

Lad mig så endelig sige om de åndssvage, at de skifter jo navn med jævne mellemrum. Udviklingshæmmede hedder de inden for socialforsorgen, og der var én, der sagde til mig, at mentalt retarderet var det internationale udtryk, man brugte. Men det er sådan set det samme at sige mentalt retarderet som udviklingshæmmet. Et eller andet sted er det jo det samme. Jeg synes, det er svært at bruge et nyt ord, hvis de organisationer, der er berørt af det – det er jo af hensyn til dem, vi gør det – ikke bryder sig om det ord, vi skal bruge.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det skal netop ikke kun være et spørgsmål om, at man laver et nyt ord for blot at lave et nyt ord. Det, der er utrolig vigtigt, når man begynder at ændre på begreberne, er, at afgrænsningen af og definitionen på, hvad er det for en persongruppe, man taler om, skal være fuldstændig klar.

Men det, jeg egentlig tog ordet for, var for at stille et spørgsmål til ministeren. Det fremgår af forslaget, at der er et tilfælde, hvor en person har tildelt en anden person flere knyttnæveslag, og det har haft den konsekvens, at det har givet legemsskader hos offeret. Vedkommende har fået en straf på 60 timers samfundstjeneste. Det er otte dages arbejde. Det føler jeg, og det finder vi i Fremskridtspartiet, er alt for kort straf for en sådan gerning, og derfor vil jeg godt høre, om ministeren også mener, at man skal passe på, at samfundstjenestens længde ikke bliver så kort, at det i sig selv ikke føles som nogen form for sanktion.

Så vil jeg godt sige, at med hensyn til samfundstjeneste og kombinationsdomme er det vores opfattelse i Fremskridtspartiet, at de skal benyttes og bruges som en mellemting mellem en betinget dom og en ubetinget dom, at man altså har denne sanktionsmulighed, når man står og vakler lidt, om man skal give en betinget dom eller en ubetinget dom, at man dér i højere